

Posudek vedoucího diplomové práce

Formálnost a neformálnost peruánských politických stran a jejich podoba na lokální úrovni

Autor: Michal Dvořák

Velkou devizou práce je samostatný terénní výzkum autora během jeho studijního pobytu v Limě. Autor tuto možnost bezezbytku využil. Provedené rozhovory s lokálními elitami jsou velmi funkčně využity pro samotnou analýzu. Celkem 16 takových rozhovorů tvoří hlavní empirickou bázi autorova výzkumu, který dále vychází i ze stranických materiálů, zákonných norem či statistických údajů. Úvod práce není příliš šťastně strukturovaný, protože čtenáře dlouho nechává v nejistotě o tom, co vlastně bude obsahem práce. Ta následně deklaruje cíl analyzovat několik peruánských stran na lokální úrovni v limských okresech.

Za výborné považuji teoretické úvahy, resp. jejich zpracování. Na první pohled poněkud odtažitě nazvané kapitoly o populismu a teorii kolektivní akce nabízejí při následném čtení celou řadu zajímavých postřehů využitelných pro následnou analýzu. Autor zde jednoznačně prokázal nejen orientaci v příslušné literatuře, ale i schopnost samostatné interpretace a hodnocení.

Teoreticky je práce zarámována ve výzkumné agendě ohledně stranické institucionalizace, přičemž její absenci chápe jako kompetitivní výhodu (záměrnou strategii?), která usnadňuje za určitých podmínek straně soutěžit ve volbách (s. 14). Jedná se o poměrně originální perspektivu, protože většina vysvětlení stranické deinstitutionalizace v Latinské Americe se opírá o strukturální determinanty. Autor přichází s perspektivou zaměřenou výlučně na aktéra a jeho strategické jednání (je možné argumentovat, že obě pozice jsou extrémní: je v tomto kontextu škoda, že se autor nevypořádal lépe s alternativními vysvětleními slabosti peruánských stran)

Jazykově je práce bez výraznějších problémů, byť např. „článek F. Freidenberga“ (s. 11) rozhodně není dobrým označením textu jedné z nejvýznamnějších latinskoamerických politoložek a zdvojnásobení nejvýznamnějšího peruánského politologa F. Tuesta Soldevilla („Tuesta a Soldevilla 2008“ – s. 13) také nevypadá nejlépe. Občasné překlipy („lokální úroveň“

– s. 11) rovněž komplikují četbu pouze mírně. Struktura práce by prospěla větší propracovanost. Práce obsahuje kapitoly (např. financování stran), které sice „nějak“ souvisejí s tématem výzkumu, ale nejsou navázány na předchozí dlouhou teoretickou diskusi. Je škoda disproporce mezi relativně krátkou empirickou analýzou a dlouhým teoretickým pojednáním.

Práce je přesvědčivá ve všech třech ohledech, teoretickém, empirickém a metodologickém. Všechny tři roviny účelně propojuje a výsledkem je kvalitní analýza s potenciálem přispět k odborné diskusi. Rád bych v této souvislosti autora vyzval, aby se pokusil text práce přepracovat do podoby článku a zaslal jej do recenzního řízení některého odborného časopisu. Jeho výzkumu k tomu má jednoznačně potenciál.

Práci doporučuji k obhajobě.

Mgr. Karel Kouba, M.A., Ph.D.

Hradec Králové, 4. 6. 2016